

Jakub Olchowski

Konferencje organizowane na Wydziale Politologii

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 16/1,
294-295

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

prof. Michała Kleibera, prezesa Polskiej Akademii Nauk. Władysław Bartoszewski w swym liście podkreślił – „Ciesz mi się więc niezmiernie, że Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej, wielkiej patronki myśli i twórczości naukowej ponad podziałami państw i narodów, wyróżnia swym doktoratem *honoris causa* właśnie Leopolda Ungera, słusznie akcentując, że należy on do elitarnego kręgu opiniotwórczych publicystów w wymiarze światowym”. Stefan Bratkowski, honorowy prezes Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, w swym liście zauważył rolę jaką odgrywał Unger w latach w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych: „[...] felietony w „Le Soir” odsłoniły Zachodowi postać wyjątkowego znawcy Wschodu, nie do porównania z zachodnioeuropejskimi kremlinologami, z których wielu brało Polskę niemal za część ZSRR. Ten niezwykle specjalista szybko zyskał uznanie i poważanie w kręgach analityków i polityków, słowem, zyskał wręcz wpływ na politykę zachodniej Europy, o czym wiemy od naszych zachodnich kolegów po fachu. Najwybitniejsi politycy Zachodu chcieli wiedzieć, co o tym myśli monsieur Unger”. Żartobliwą opinię przygotował także Adam Michnik: „Poldku, nigdy byś nie wymyślił, że będziesz doktorem, ale – jak mawiał Julek Strykowski – jak się długo żyje, to można dożyć”.

Leopold Unger w wygłoszonym przez siebie *lectio* przyznał, że uhonorowanie go doktoratem *honoris causa* to w istocie także „akt solidarności i poparcia ludzi nauki dla zagrożonej misji wolnego dziennikarstwa”. Zauważył, że obecnie prasa jest w kryzysie i istnieje ryzyko, że słowo drukowane może nie przetrwać. „Znajdujemy się więc w pełni informacyjnego, czyli politycznego cyklonu. W światowej pieszczotliwie mówiąc, »wiosce« informacyjnej, panuje kompletny bałagan, byle posiadacz »talerza« ma dostęp do kilkuset źródeł informacji. Taka sytuacja, tak pojęta święta wolność informacji, sprowadza się czasem, raczej często, do politycznej manipulacji, a w wielu przypadkach do po prostu prania mózgow” – dodał.

Wśród licznych gości Leopolda Ungera i Wydziału Politologii znaleźli się m.in. córka i wnuczka laureata, Jan Luykx, ambasador Królestwa Belgii w Polsce, prof. Jerzy Wyrzyski, honorowy prezes Polskiej Akademii Umiejętności, prof. Jacek Purchla, dyrektor Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie, senator Janusz Sepioł, Jarosław Kurski, Edward Dwurnik.

Leopold Unger jest 67. doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Wojciech Maguś,
Doktorant w Zakładzie Dziennikarstwa

Konferencje organizowane na Wydziale Politologii

**Ogólnopolska konferencja NATO w pozimnowojennym środowisku (nie)bezpieczeństwa.
W 60. rocznicę powstania i 10. rocznicę członkostwa Polski**

W dniach 17–18 kwietnia o 2009 roku odbyła się ogólnopolska konferencja NATO w pozimnowojennym środowisku (nie)bezpieczeństwa. W 60. rocznicę powstania i 10. rocznicę członkostwa Polski, zorganizowana przez Zakład Stosunków Międzynarodowych pod patronatem JM Rektora UMCS i Marszałka Województwa Lubelskiego. W trakcie konferencji dyskutowano m.in. na temat koncepcji strategicznych Sojuszu Północnoatlantyckiego, jego

potencjału operacyjnego, relacji z państwami i innymi podmiotami stosunków międzynarodowych. Podjęto też problem nowych jakościowo zagrożeń i wyzwań, jakie stoją obecnie przed Sojuszem, oraz zagadnienia związane z rolą i pozycją Polski w NATO.

W konferencji wzięli udział goście honorowi: wiceminister obrony narodowej Stanisław J. Komorowski, JE ambasador Jerzy Maria Nowak i prof. dr hab. gen. Stanisław Koziej. Czynnie uczestniczyli też goście z kilkunastu polskich ośrodków naukowych oraz pracownicy, doktoranci i studenci UMCS.

*Dr Jakub Olchowski,
Zakład Stosunków Międzynarodowych*

Ogólnopolska konferencja naukowa Współczesne media – wolne media?

W dniach 23–24 kwietnia 2009 roku w Lublinie odbyła się konferencja naukowa pod hasłem *Współczesne media – wolne media?*. Konferencję zorganizował Zakład Dziennikarstwa Wydziału Politologii UMCS z siedzibą w Lublinie. Była to już druga z cyklu konferencji pod hasłem „Współczesne media”, zorganizowana przez lubelski ośrodek. Honorowy patronat nad konferencją objął rektor UMCS prof. Andrzej Dąbrowski, zaś patronat naukowy objęło Polskie Towarzystwo Komunikacji Społecznej. W konferencji wzięło udział ponad sześćdziesięciu naukowców z wielu polskich ośrodków akademickich.

Konferencję rozpoczęły obrady plenarne pod przewodnictwem prorektora UMCS Stanisława Michałowskiego, w trakcie których referaty wygłosili: Stanisław Michalczyk („Publiczność medialna i jej współczesne wymiary”), Wiesława Piątkowska-Stępniak („Prasa kruszy demokrację? Dokąd wiodą nas media”) oraz Katarzyna Skowronek („Kim jest Rysio z „Klanu”? Medialne symulakra w dyskursie medialnym”).

Interesującym elementem konferencji był panel dziennikarski, podczas którego badacze mediów mogli skonfrontować teoretyczne rozważania z praktyką zawodową. Wzięli w nim udział Krzysztof Burnetko z tygodnika „Polityka”, Maciej Wierzyński z TVN24, Paweł Chromcewicz z TVP Lublin, Ryszard Montusiewicz z Radia Lublin oraz Artur Borkowski z „Kuriera Lubelskiego”. Obradom dziennikarzy przewodniczył Jan Pleszczyński. Paneliści dyskutowali o kondycji polskich mediów, ubolewając nad tym, że są one homogeniczne, rzadko informują o sprawach globalnych, pędzą za sensacją. Interesującym elementem dyskusji była wymiana zdań dziennikarzy na temat zmian w ustawie medialnej. Głosy były podzielone, jak te zmiany powinny wyglądać, jednak konkluzja była wspólna – obecną ustawę trzeba zmienić.

Następnie obrady przeniosły się do czterech sekcji, podzielonych tematycznie. Panelowi pierwszemu, w którym dyskutowano o etycznych i prawnych aspektach wolności mediów, przewodniczył Stanisław Michalczyk. Pierwszy głos zabrał Michał Drożdż („Nie ma wolności bez... – spojrzenie etyczne na wolność mediów i wolność słowa”), który w swoim referacie przedstawił rozważania na temat nierozzerwalnego powiązania pomiędzy etyką zawodową a wolnością mediów. Prawno-etycznych aspektów dziennikarstwa dotyczył także referat Franciszka Szpora („Czy prawo może (powinno) nakazywać dziennikarzowi bycie etycznym?). W kolejnym wystąpieniu, Arkadiusz Dudziak („Aksjologia Henryka Elzenberga jako inspiracja metodologiczna antropologii mediów”) przedstawił rozważania jednego z wybitniejszych polskich filozofów w kontekście współczesnej antropologii mediów. O etyce na